

δένδρα τούς οίκτακούς μας κήπους. Περιεφέρομην εἰς τὰς πρασιάς καὶ ἔκποτον τὰ ὑψηλὰ χόρτα, διότι ἐδαρυνόμην τὸν ψιθυρισμὸν τῶν δύο.

"Εξαφανα ὑψωσα τὴν κεφαλὴν. Ή ἀδελφὴ μου εἶχεν ἐπανουμένης τὴν κεφαλὴν της εἰς τὸν βραχίονα τοῦ μηνοτῆρος της, ὁ ἐπόδιος εἶχε σκύψει πρὸς αὐτὴν καὶ τὰ χεῖλη των ἡγιώθησαν ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν.

Τοὺς παρετήρουν ἔκθαμβος, ἔπειτα δὲ ἔτρεξα πρὸς τὸν ἔξαδελφὸν μου καὶ τὸν ἡρώτησα διὰ τοῦ δαγκάνει τὴν ἀδελφὴν μου.

"Ἐκεῖνος ἐγέλασε δυνατά· ἡ ἀδελφὴ μου ἡρθείσας καὶ μοι ἔριψεν ὄργίλον βλέμμα. Τότε μοῦ εἶπεν ὁ ἔξαδελφος. «Περίμενε, παιδάριον, μετὰ δέκα ἔτη θά κάμης καὶ σὺ τὰ ἴδια.»

"Αλλ' ἐγὼ τὸ ἔδοκίμασα τὴν ἴδιαν ἐσπέραν, καὶ ἐφίλησα εἰς τὰ χεῖλη τὴν μικρὰν Κατίναν, μὲ τὴν ὁποίαν ἔπαιζον. «Ἐκεῖνη ὅμως μὲν ἐρράπισε, καὶ μοι εἴπε σοσφαρῶς, ώς μεγάλη Κυρία, ὅτι τοιοῦτό τι ἥτο ἐντροπή.

"Ἀργότερα ἔκαμα τῷ ὄντι καὶ ὡς τὸ ἴδιον. Ἐφίλησα τὸ γλυκοφίλημα τοῦ πρώτου ἔρωτος, τὸ ιερὸν φίλημα τῆς φιλίας καὶ τὸ πικρότατον τῶν φιλημάτων, τὸ φίλημα τοῦ ἀπειχαρετισμοῦ ἐπὶ τῶν ψυχρῶν χειλέων τοῦ πατρός μου. Τὴν αἵτιαν δὲν τὴν γνωρίζω καὶ τώρα ἀλόρη.

"Ἐγνώρισα ὅμως καὶ ἄλλο φίλημα. Ἀπήλαυσας ποτὲ τὴν ἥδονήν, νὰ εὔρης ψυχὴν ὄμορφονα, τῆς ὁποίας αἱ χορδαὶ ἐντηχοῦσιν ἀρμονικῶς πρὸς τὴν ἰδικήν σου, τοὺς δὲ ὄφθαλμους σας ἡνωσεν ἡ αὐτὴ ἀκτίς καὶ εἰσθε ἐν σῶμα, μία ψυχὴ ἐν τῷ αἰώνιῳ, τῷ καλῷ, τῷ ἀγαθῷ καὶ τῷ ἀληθεῖ;

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐφίληθησαν αἱ ψυχαὶ σας εἰς τὰ Ἡλύσια παιδία.

(Ἐκ τῶν Νέων Μύθων τοῦ Schlosser)

ΠΩΣ ΑΠΗΛΛΑΓΗΝ ΤΗΣ ΠΕΝΘΕΡΑΣ ΜΟΥ

"Ημην νέος, νεώτατος, μαθητὴς τῆς ιατρικῆς, διε ἐγνώρισα τὴν κυρίαν Δέμπλη.

"Η κυρία Δέμπλη ἦτο χήρα, καὶ εἶχε πέντε θυγατέρες, ἕξ ἵσου ωραίας· ἀλλὰ η Ρόζα, η τρίτη, μοι ἐφάνη θελκτικωτέρα πασῶν.

Παρὰ τὴν κυρία Δέμπλη, τὸ διμολογῶ, δηηρχόμην μαγικὰς ἐσπέσας. Ἐγενόμην δεκτὸς διὰ τῶν φιλοφρονεστέρων μειδιαμάτων παρὰ τῆς μητρὸς καὶ τῶν θυγατέρων, παρὰ τῆς μητρὸς πρὸ πάντων. Εἶχον κατατήσει, προφανῶς, τὴν εὔμενιάν των. Βάν τυχὸν ἀφικνούμην ἐνίστε οὐλίον ἀργά:

— Λι, ιατρέ, — μοι ἔλεγεν — ἡργήσατε· πῶς φαίνεται διτὶ τὸ νοσοκομεῖον δὲν δύναται νὰ σᾶς στερηθῇ! Ίδου τι θὰ εἰπῆ νὰ ἔνη τις ίστρος!

Ιατρὸς, δὲν ἤμην ἀκόμη· οὐ δὲ ἀσθενεῖς τοῦ νοσοκομείου δὲν είχαν ἀνάγκην ἐμοῦ σπῶς ἀποθάνωτιν. Ἀλλὰ πράγματά τινα εὐχαριστοῦσι πάντοτε ἀκουόμενα, καὶ ἐγὼ ἡγάπων τόσον τούς ἐπαίνους....

Παρήλθον μῆνες τινές. Υπέτην τὰς ἔξετάσεις, καὶ ἡδυνθήην τέλος, νὰ φέρω ἀληθῶς τὸν τίτλον τοῦ ιατροῦ. Ἐτρέξα ἀμέσως εἰς τὴν οἰκίαν τῆς κυρίας Δέμπλη, φέρων τὴν λαροποιὸν ἀγγελίαν. Η κυρία Δέμπλη, ἡς τὴν φορὰν ταύτην ἡ τρυφερότης μοι ἐφάνη δύντως ἐγκάρδιος, μοι ἐπέτρεψε νὰ ἀσπασθῶ τὰς θυγατέρες της. Ἐπωφελήθην τῆς ἀδείας, καὶ μαντεύετο βεβίως, διτὰ χεῖλη μου παρέμειναν περιστότερον χρόνον ἐπὶ τῶν παρειῶν τῆς χαριέστης Ρόζας.

Μετὰ δύο ἡμέρας μετέβην παρὰ τὴν καλῆ κυρία, καὶ ἐζήτησα ἐπιτήμως τὴν κεφαλὴν τῆς λατρευτῆς μου. Ὁποίαν ἡσθανόμην συγχίνησιν, ὅποιαν ἀνησυχίαν τὴν στιγμὴν ἐκείνην! Η κυρία Δέμπλη ἡγάπα τόσον περιπαθῶς τὴν θυγατέρα της! Τις ἡξεύρει ἐὰν συγκατένευεν ὡς ἀποχωρισθῆ αὐτῆς;

Εύτυχῶς, τὰ πάντα ἐβάδισαν κατ' εὐχὴν, καλλίτερον ἀφ' ὅτε, ἐν τῇ νεανικῇ μου ἀφελείᾳ, προέβλεπον. Πρὸς μεγίστην μου ἔκπληξιν καὶ — ἂς τὸ διμολογήσω — οὐχ' ἡσσονα χαράν, ἡ αἴτησίς μου ἐγένετο εὐμενῶς δεκτῆ, καὶ ἡ κυρία Δέμπλη μὲν ὀδηγγησε ἀμέτως εἰς τὴν αἰθουσάν της καὶ μὲν ἐστησεν εἰς τὰς θυγατέρας της ώς τὸν μέλλοντα αὐτῆς γαμβρόν. Περιττὸν νὰ προσθέσω, διτὶ τὰς ἐφίληης πάλιν δλας. Καὶ ἡ μῆτρα μοι ἐφίλοδωρησε καὶ αὐτὴ τὸ φίλημά της, τοῦθ' ὅπερ παρέσχεν αὐτῇ νέων ἀφομήνη συγχινήσεως. Διεισθαίωσε δὲ, διὰ κλαυθυμητῆς φωνῆς, διτὶ τῇ ὑπενθύμιζον τὸν προσφιλῆ μακαρίτην, τὸν κ. Δέμπλη. Έχην δύμας ἡ φωτογραφία τοῦ προσφιλούς μακαρίτων δὲν ἐψεύδετο, δι. κ. Δέμπλη θά ἦτο ἀνήρ μιρόσωμας, παχὺς, σιμός.... Ἀλλ' ἡ φράσις εἶχεν σκοπὸν νὰ φιλοφρασύνῃ, καὶ ὡς τοιαύτην τὴν ἔξελαθον-

Σωπῶ περὶ τῆς τελετῆς τοῦ γάμου, ητίς ὡμοίασε πρὸς πάτας τὰς παρθενίας τελετάς σωπῶ περὶ τοῦ χωρισμοῦ καὶ τοῦ ἀποχαιρετισμοῦ, καθ' ὃν ἡ πενθερά μου δὲν παρέλειψε ν' ἀναλυθῇ εἰς δάχρωμα, προφέρουσα τὴν καθιερωμένην φράσιν:

— Καταστήσατε τὴν εὐτυχῆ!

Μετὰ γαμήλιον ταξίδιον διαφέρεσαν τρεῖς ἑδομάδας, ἡ σύζυγός μου καὶ ἐγὼ ἐκετέστημεν ἐν κομψοτάτῃ ἐπαύλῃ, ἐν προστείῳ τινὶ τοῦ Λογδίνου, δηπού ἐσκόπευον νὰ ἐξασκήσω τὸ ἐπάγγελμά μου.

Μόλις πέδηκτὸν δημερῶν εύρισκόμεθα ἐν τῇ νέῃ δημῶν κατοικίᾳ, ὅτε ἐφύσησεν τρυφερωτὴ ἐπιστολὴ τῆς πενθερᾶς μου, ητίς δι' ὑστεροφύσης παρέστησεν μαρτυρίου τὸ σχέδιόν της, νὰ διέλθῃ μιαν ἑδουμάδαν ἐν μέσῳ δημῶν, δηπού πῶς περνῶσιν οἱ μελλόντιμοι εἰς τὴν νέην σύντων θέσει.

Η ἐπίστεψις αὕτη μοι ἐφάνη ὀλίγος τι πρόωρος· θεώρησα δύμας ἀγενὲς νὰ ἐκφέρω ἀντιλογίαν τινά.

Η πενθερά μου ἐφίληθη τὴν αὐτὴν ἐσπέραν. Η Ρόζα καὶ ἐγὼ ἐκαθήμεθα διὰ πλησίου τῆς δέ, ἐνθουσιάδεις ἐκ τῆς μοναξίας, ὅτε ἡ ἀμάξια ἐστη πρὸ τῆς θύρας. Ἐτρέξαμεν εἰς τὸν διάδομον πρὸς ὑποδοχὴν τῆς ἐργαμένης. Η πενθερά μου ἦτο ἐκεῖ, μειδιώσα καὶ σείσουσα τὸν βαστρύγον διὰ τῆς χαρακτηρίζουσας αὐτὴν μικροπονηρίας, ἐνῶ διμαζηλάτης κατεβίσακεν ἐκ τῆς ἀμάξης τρία κεφίνια, δύο διδούπορικούς μαρσύπους, καὶ μέγα τι δέμα περιτευλιγμένον διὰ φαινού χάρτου. Ολίγους δεῖν ελειπούμονος ἐκ τῆς ἀπειλητικῆς ἐκείνης θέσας!

Ἀπέκρυψα δύμας τὴν ἐντύπωσίν μου. Κατεκλίθημεν, καὶ τὴν ἐπιούσαν, ἡρώτησα τὴν πενθεράν μου ἐὰν ἐκομηθή.

— Νὰ εἴπω τὴν ἀλήθειαν — ἀπεκρίθη — θὰ ἡδυνάμην νὰ κατηγηθῶ καὶ καλλίτερα. Δὲν δύναμαι νὰ ὑποφέρω τὰ ἐλαστικὰ στρώματα... "Ἄχ! τὴν κλίνην μου ἀπὸ πούπουλο!...

Η ἀπόκρισις ἦτο πρόγειρος καὶ ἀπλουστάτη... ἐντούτοις, ἐσώπητα.

Η πενθερά μου προσέθεσεν, διτὶ αἱ σινδόνες τῇ ἐφάνησάν πως ὑγρα, καὶ διτὶ διὰ τοῦ παραθύρου ἐφύσα ἐπικίνδυνάς τις ἀνεμοῦ.

Τὸ πενθερά μου προσέθεσεν, διτὶ αἱ σινδόνες τῇ ἐφάνησάν πως ὑγρα, καὶ διτὶ διὰ τοῦ παραθύρου ἐφύσα ἐπικίνδυνάς τις ἀνεμοῦ. "Ἔπεισθην, διτὶ θα φροντίσω διὰ τὰ πάντα, καὶ τὴν προσφράσην καὶ τὴν πλευρίαν ἀλλὰ τὰ ωρὰ διήγειρον τὴν κολάγη της καὶ τὰ πλευρία τῇ ἐφάνησαν ἐψημένα υπὲρ τὸ δέον: "Ἐπροτίμα, διὰ τὸ πρόγευμα, καπνισμένας μανιδίας. Δυστυχῶς, δὲν είχον παρ' ἐμοί, ἀλλὰ τὴν διεθεαίσα διτὶ τὴν ἐπιούσαν θὰ ἔχῃ τὰς μανιδίας της. Εν τούτοις δύμας, ἐδέχθη τοεῖς ἀλλάντας, χωρὶς ζημίαν τῶν ωρῶν καὶ τοῦ πλευρίου, ἀτίνα, κείτο πρὸ διήγου ἀπεποιήθη, ἐδέχθη δύμας νὰ φύγω πως μὲν εὐχαριστήσῃ.

Σημειῶ, μὲν παρενθέσει, διτὶ ἡγόρασα αὐθημερὸν ὑπεριμέγεος κυτίον μανιδῶν. Η πενθερά μου ἔφαγε δύο ἐξ αὐτῶν, εἴτα δε ἀνεκάλυψε διτὶ τὸ ἐδώδιμον τούτο τῇ ἐπέρεσεν σπουδαίαν τοῦ στομάκου διατάραξιν. Επειδὴ δὲ οὐδεὶς ἔχει δημῶν ἔτρωγε τὰς μανιδάς, τὸ κυτίον, ἀφ οὐ διεργάμησε τὴν οἰκίαν, ἐδωρήθη διτὶ τὴν γαλακτοπώλιδα.

Μετὰ τὸ πρόγευμα, καὶ καλή μου πενθερά εἴπε διὰ μελιρύτου φωνῆς.

— Ραΐνα, μικρά μου, δός μοι τὰς κλεῖδας σου. Θὰ βάλω διλίγην τὰξιν εἰς τὸ ἐμμάριον τῶν ἀσπρερρούχων καὶ εἰς τὴν ὄψιθηκην. Θέλω νὰ σὲ ἀπαλλάξω τῶν οἰκιακῶν ἐνοχλήσεων κατὰ τὰς ένας η τρεῖς ἑδουμάδας ποῦ θα μείνω μεθ' ὑμῶν.

Σημειώσατε τὴν λεπτότητα τοῦ crescendo Κατ' ἀρχὰς, μόνον περὶ μιᾶς ἔδουμάδος εἴχεν διμιλήση τέρα δὲ, ύπὸ σχῆμα ἀμφιβολίας, μᾶς ἐπέτρεπε νὰ ἐλπίζωμεν καὶ δευτέραν καὶ τρίτην.

Ἡ ἀγαπητὴ μου σύζυγος, ἐφάνη πῶς στενοχωρημένη ἔκ τῆς αἰτησεως. Εὐηρεστεῖτο εἰς ὅκρων ἀκτελοῦσα τὰ γρέη τῆς ὡς οἰκοδεσποίνης. Ἡ συνήθεια δύμως τῆς πρὸς τὴν μητέρα ὑπακοῆς ἡτού τόσον ἐριζωμένη ἐν αὐτῇ. Ὡστε ἔμελες νὰ παραχωρήσῃ τὰ σῆματα τῆς ἔξουσίας της, διὸ ἥλθον εἰς βοηθείαν αὐτῆς λέγων.

— "Οὐχ, μῆτερ μου· ἐπιτρέψατε εἰς τὴν 'Ροζίνα νὰ κρατήσῃ τὰς κλειδας της...". Οσω νέα καὶ ὄπειρος καὶ ἀνήρ, διεθύνει ἥδη ἀσιτα τὸν οἰκον, ἐπικυρῶν δὲ πολὺ νὰ λάθη ὡς πρὸς τοῦτο τὴν ἀναγκαίαν πίεραν.

Ἡ 'Ροζίνα μοι ἔρριψε βλέμμα πλῆρες εύγνωμοσύνης, καὶ ἐφύλαξεν εὐθύμως τὰς κλειδας της, ἐνῷ ἡ μήτηρ της πρεσπάθησε νὰ φένη ἀδιάφορος.

Αἱ ἡμερήσαι μου ἀσχολίαι μ' ἔκαλουν ἔξω. Δὲν ἐπέτρεψεν δὲ, εἰμὴ κατὰ τὴν ὥραν τοῦ γεύματος. Ὁτε ἡ μικρά μου 'Ρόζα ἥλθε πρὸς συνάντησιν μου εἰς τὸν διάδρομον, σὲ ἐρυθροὶ αὐτῆς ὄθναλμοι μοι εἶπαν διὰ μικρά τις θύελλας εἰχεν ἐραγγῆ.

Τὴν ἥρωτην περὶ τῆς αἵτιας τῆς μεγάλης ταύτης λύπης, ἀλλὰ δὲν ἥθελησε νὰ μοι εἰπῃ τίποτε. Μετ' ὀλίγον δύμως, διετέθη μόνη μετ' ἔμου ἐν τῷ δωματίῳ μας, ἀφ' οὐ ἔκλαυσεν δοσον ἥθελεν ἐπὶ τοῦ ὕδου μου, ἔμαθον τὰ διατρέξαντα. Ἡ μήτηρ της τίνεις εἴχεν ἐπιπλήττε, λέγουσα διὰ τὰ πάντα πράττει ἀντιστρόφως, κτλ. Παρηγόρησα τὴν πτωχήν μου τεθιμένην δοσον ἥδυνθην. Τὸ γεῦμα, πρῶτων ἥδη μετὰ τὸν γάμον μας, ὑπῆρξε μεγάλη ἀποτυχία. Ἡ κ. Δέμπλη δὲν διώρθωσε παντάπατε τὰ πράγματα, λέγουσα μετά τίνος πικρίας διὰ τὴν ἥλπιζεν, διὰ δὲν θὰ εἶνε πάντοτε σύτως. — 'Εδην ἡ ἀγαπητὴ μου 'Ροζίνα μὲ τὴν ξανθεν· 'Εὰν ἔκαμεν τοῦτο... ἐὰν ἔκαμεν ἔκεινον... τὰ πάντα τὸ θέλον εἴσθωμεν καὶ τὸν ἔχην! — 'Ελαβον φυσικῷ τῷ λόγῳ, τὸ μέρος τῆς συζύγου μου καὶ διεβεβαίωσα ζωηρῶς τὴν πενθεράν μου, διὰ μέχρι τῆς ἡμέρας ἔκεινης τὰ τοῦ μαγειρείου οὐδεμίαν παρουσίασαν ἐλλειψιν.

Μὴ δυνάμενοι πλέον νὰ διερχώμεθα εὐχαρίστως τὴν ἐπέρειν κατ' οἰκον, ἔδει νὰ σκεφθῶμεν δύως διερχώμεθα αὐτὰς ἔξω. Διὰ τοῦτο, ἡμέραν τινά, κατὰ τὴν ὥραν τοῦ γεύματος, ἀνήγγειλα εἰς τὴν 'Ρόζαν διὰ τὴν ἐσπέραν θὰ τὴν συνώδευσον εἰς μίαν συνκυλίαν. 'Αλλ' ίδού ίδιοτοπία! Ἡ κ. Δέμπλη, διὰ δὲν ἥγαπα τὴν μεσοτικήν κατ' οἰκον, διόπι οὐδὲν ἔστοιχε, κατελαμβάνετο ὑπὸ αἰφνιδίου μελομανίας δέσπακις ἐπρόκειτο νὰ δαπανηθῶσι χρήματα. Εἶνε μὲν ἀλλοθεῖ, διὰ μοι προσέφερε νὰ πληρωθῇ τὸ εἰστήθιον τῆς; ἀλλὰ, μετὰ τὴν εὐγενῆ μου ἀρνησιν νὰ δέχθω τοιούτον τι, δὲν ἐπέμεινε παντάπατον εἰς τὴν πρότασιν τῆς.

Τὴν παρελάσθησεν καὶ εἰς τὸ θέατρον ὑπὸ τοὺς αὐτούς δρους. Ἀλλοτε, ἥθελησε νὰ παρευρεθῇ μεθ' ἡμῶν εἰς φιλοσοφικήν τινα ἐσπερίδα, οὐδὲν ἔχουσαν τὸ ἐλκυστικόν. Νομίζω, διὰ καὶ εἰς τὴν φυλακὴν θὰ ἥρετο μεθ' ἡμῶν, ἀρκεῖ μόνον νὰ μή μᾶς ἀφίνει κατὰ μόνας!

Κατὰ τὴν ἡμέραν, τὰ πάντα ἔβαδίζον κάλλιστα, διὲ ἐμὲ τιλύλαγιστον, διότις ἔχερχομην τακτικῶς διὰ τὰς ἐπισκέψεις μου· ἡ σύζυγός μου ύψιστα μόνη δόλον τὸ φορτίον. Ἡ δυστυχή ἔλαμβανε συμβούλος, ἐπιπλήκτες, προτρόποις... Ὁλίγου δὲν τὰ ἔχανε. Ἡ μάγειρος μοι ἔδωσε πωθεσμίαν ὀχτὼ ἡμέρων, διῶν ἀντικαταστήσω αὐτήν, λέγουσα, διὰ δύο οἰκοδέσποιναι ἐν μιᾷ οἰκίᾳ ἥσαν πολλαῖ. Συνεφώνουν πληρέστατα πρὸς τὴν γνώμην τῆς.

* *

Ἡ μήτηρ μου, ἡ καλλιτέρα καὶ ἀπλουστέρα γυνὴ τοῦ κόσμου, διέμενεν ἐν τῇ ἔκκητῃ, διόπι ἔχεισε πάντοτε. Εἴνη πρὸς πᾶταν ἐπιδείξιν, πρὸς πᾶν τὸ ἐπιτετηδεσμένον, ἡτο ἐν μιᾷ λέξει τὸ ἀντίθετον, τῆς χυρίας Δέμπλη.

Τὴν τετάρτην ἀκριβῶς ἔδουμάδα ἀπὸ τῆς παρ' ὑπὸν ἐγκαθιδρύσεως τῆς πενθερᾶς μου, ἔλαβον τὸ ἔξης τηλεγράφημα:

— Κληρεῖσα εἰς τὴν πόλιν ὑπὸ τοῦ δικηγόρου μου, σᾶς ζητῶ μίαν κλίνην. Θὰ εἴμαι εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τὴν ἔδουμην τῆς ἐσπέρας αὔριον.

Ἡ μήτηρ μου εἶχε σπουδαίατάνη δίκην ὑπὸ συζήτησιν,

καὶ διὰ τοῦτο δικηγόρος αὐτῆς ἀπήτησε τὴν παρουσίαν τῆς. Ἡ ἀμύγνανα μου ὑπῆρξε μεγίστη. Δὲν ἥδυνάμην νὰ στείλω τὴν φιλατήν μου μητέρα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ἀλλὰ, ἀφ' ἐτέρου, διὰ μόνος ἐν τῷ οἰκῷ μου θάλαμος διὸ ἥδυνάμην νὰ τῇ προσφέρω, ἡτο ἥδη κατηλειμμένος.... Τί νὰ κάμω;

Μετὰ μακρὰν σκέψιν, ἀπεράσιστα νὰ μὴ κάμω· ἵποτε ἀπολύτως, καὶ ν' ἀφίσω τὰς δύο ἐπισκεπτρίας νὰ ἔξελθωσι μόναι των ἐκ τῆς ἀμηγανίας. Ἀμφότεραι εἶχον προσκληθῆ ἀφ' ἐαυτῶν· καὶ, μὴ ὑπάρχοντος εἰμὴν ἐνδιάμοντας τὸν μοιρασθῶσιν· Ἡ κ. Δέμπλη εἶχεν ἔξελθη, ὅτε ἔλαβον τὸ τηλεγράφημα· ἀλλὰ κατὰ τὸ πρόγευμα, τῇ ἀνήγγειλον διὰ την μητέρα μου ἔμελλε νὰ φθάσῃ τὴν ἐσπέραν, καὶ διὰ διὰ τὸν μοιρασθῆτον τὸν θάλαμον μετ' αὐτῆς.

— Θεέ μου! εἶπεν ἡ πενθερά μου. Τοῦτο, φοβοῦμαι, δὲν θὰ εἶναι εὐχάριστον· σύτε εἰς αὐτὴν σύτε εἰς ἐμέ. Δὲν θὰ ἥδυνατο ἡ μήτηρ μας νὰ κοιμηθῇ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον; — Νομίζω διὰ διὰ ἐν μεγαλητέρᾳ ἀνέσει....

Τῇ ἔξηγητα διὰ διὰ μήτηρ μου, μὴ σύτα συνειθεμένη εἰς ταξειδία, θὰ ἔστεν γωρέ το εἰς ἄκρων ἐν δωματίῳ ξενοδοχείου.

— 'Αλλ' ἴσως, προσέτηκα προτιμώτερη διὰ διὰ νὰ μπαγητε εἰς τὸ ξενοδοχεῖον. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, πηγαίνω εὐθύνης νὰ συμφωνησω ἐν δωμάτιον.

Τῇ ἰδεῖαν αὕτη δημος δὲν ἔγενετο εὐνεκτῶς ἀποδεκτή.

— Σκέπτομαι, εἶπεν, διὰ διὰ μήτηρ μας δὲν μεινῇ ἐπὶ μακρόν. Θὰ τὰ cίκονομησωμεν δισω τὸ δυνατὸν, καὶ θὰ συνενοθῶμεν λαμπρά. "Οσώδι" ἐμὲ εἴμαι τόσον εὐτολος ἔγω!

Τῇ ἔδουμη ὥρᾳ μετέθην εἰς τὸν οἰκόν μου δόδον ἔξητητα συγγνώμην παρὰ τῆς μητρός μου ἐὰν δὲν ἥδυνάμην νὰ τῇ προσφέρω τὸ ημισι μόνον ἐνώς θαλάμου, διότι ἡ μήτηρ τῆς 'Ρόζας εύρισκεται παρ' ἡμῖν.

— Μὰ διὰ διὰ αὐτενεῖ;

— "Οχι, μῆτερ μου. Οὐδέποτε χάρις τῷ Θεῷ, διὰ διὰ καλήτερα εἰς τὴν ὑγείαν τῆς.

— 'Αλλά, το εἰς τὸ σημαίνει διὰ διὰ πεισκεψι: αὐτη;... "Οτι διὰ μικρὰ δὲν δύο εἰται νὰ ξεκολλίσῃ ἀπὸ τὸ φουστάν τῆς μητρός της.

— Ούτε πενθερά μου προσεκλήθη ἀφ' ἐκυτῆς, καὶ θὰ σᾶς διαλογήσω, μάλιστα, διὰ διὰ ἔχερυθημεν τὴν συντροφίαν τῆς. 'Αλλά, πῶς νὰ δώσωμεν, εὐτολήμως, νὰ τὰ ἐνοήσῃ;

— Πρὸ πόσου καιρού εύρισκεται μεθ' ὑμῶν;

— Πρὸ μηνὸς σχεδόν.

— Ούμ! Δὲν εἶπες διὰ διὰ θάλαμψην ἐν τῷ αὐτῷ θαλάμῳ; Καλά. 'Εδην ἐντὸς δύο ἡμερῶν, ἡ πενθερά σου δὲν ξεκομπισθῇ ἀπ' ἔδω, νὰ μὴ μὲ λέγης πλέον μητέρα σου.

— 'Υμεῖς... ἀλλὰ πῶς;

— 'Ιδικός μου λογαριασμός.

Μεθ' διάς τας ἐρωτήσεις μου οὐδὲν κατώρθωσα νὰ γένωμεν περὶ αὐτῆς.

Φθάσασα εἰς τὸν οἰκόν, ἡ μήτηρ μου ἡσπάσθη τρυφερῶς τὴν 'Ρόζαν· αἱ δύο συμπεθέρεις ἀντηλλαξαν τὰς εὐγενεστέρας φιλοφρονήσεις.

— Ανελογίσθην τοὺς πυγμομάχους, οἵτινες ἔθλισον ἀλλήλων τὴν χεῖρα, ἐτοιμαζόμενοι πρὸς μονομαχίαν ἀναμετάξι των.

— Κυρία Δέμπλη, εἶπεν ἡ μήτηρ μου, διόπια παράδοξος σύμπτωσις, νὰ συνειθερῶμεν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ παρὰ τοῖς τέχνοις ἡμῶν!

— "Ω! — ἀπεκρίθη ἡ πενθερά μου μετά τίνος ἀμηχανίας. — Εύρισκομαι ἐνταῦθα πρὸ τίνων ἡμερῶν.

— 'Ηλθες, μαζύ μου, ἀκριβῶς πρὸ εἰκοσιεινέας ἡμερῶν, τὴν ἔδουμην τοῦ παρελθόντος μηνὸς — εἶπεν ἡ 'Ρόζα, ώστε θέλουσα νὰ ἀπομακρύνῃ, πᾶσαν ἀμφιβολίας πιθανότητα.

— Θεέ μου! . . . τόσος καιρός! . . . Φαντάζομαι πῶς αἱ θυγατέρεις σας θὰ στενοχωροῦνται διὰ τὴν ἀπουσίαν σας!

— Τῷ διτι, ἀρχιζούσι νὰ παραπονῶνται. 'Αχειρῶς σήμερα τὸ πρωτό, μάλιστα, ἔλεγον διτι, μόλις ἡ 'Ροζίνα μου δυνηθῇ νὰ κάμη χωρίς ἐμέ, θ' ἀναχωρήσω.

— Ω τῆς ἀναισχυντίας! ἐσκερθηγή... ἀλλὰ δὲν τὸ εἶπον.

— Τῆς 'Ροζίνης, φάνεται, τῆς ἀρέσκει νὰ τὸ εἴτε; έγγ μεζ τες. Ἐγώ δύμως εἴμαι τῆς ιδέας διτι, δισφ ταχύτερον ἀφίνεται τὰ παιδιά νὰ διευθύνωνται μόνα των, τόσω τὸ καλήτε-

